

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 2T/62/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514010184
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2514010184.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Beátou Javorkovou, v trestnej veci G. L. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.08.2015 rozhodol

r o z h o d o l :

Obžalovaný
G. L., nar. 25.XX.XXXX H. D., trvale bytom D., Z.. D.
Č.. XXXX/XX,

na základe rozhodnutia o vine rozsudkom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 2T/62/2014 zo dňa 03.11.2014, potvrdeným rozhodnutím Krajského súdu Trnava, sp. zn. 3To/145/2014 zo dňa 23.04.2015,

s a o d s u d z u j e :

Podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, na ú h r n n ý trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona mu súd výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky, s probačným dohľadom.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno c) Trestného zákona ukladá sa mu povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe škodu Ministerstvu vnútra SR, Pribinova č. 2, 812 72 Bratislava, škodu vo výške 1.610,- Eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku je povinný uhradiť poškodenému Ministerstvu vnútra SR, Pribinova č. 2, 812 72 Bratislava, škodu vo výške 1.610,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby podanej Okresnou prokuratúrou v Piešťanoch dňa 9.6.2014 na Okresný súd Piešťany vykonal súd na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov, oboznámením listinných dôkazov, znaleckých posudkov, ako aj ďalšieho obsahu spisu.

Z vykonaného dokazovania bol zistený a preukázaný skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný G. L. ku skutku č. 1 uviedol, že nič také sa nestalo o 21:30 - 22:00 hod. išiel do H. ku kamarátovi D., s ktorým išiel oslavovať narodeniny. Viezol ho tam G., ktorý ho priviezol aj naspäť do D.. Zábavu ukončili okolo polnoci v Priori, ďalej si už nepamätá. G. mu povedal, že ho odviezol na hotel, a že to zaplatil. Poškodený to na obžalovaného tvrdí, pretože jeho otcovi povedal, že predáva a berie drogy. Ku skutku č. 2 uviedol, že bol vo H. s kamarátom popíjali, potom stopovali autá, a asi ich niekto ohlásil, keď prišla polícia sedeli na chodníku. Policajti ich vyzval aby predložil občiansky preukaz, čo chcel aj obžalovaný urobiť, siahol do kapsáčov lebo tam to mal, a vtedy dostal zásah kaserom a potom šupu do tváre. Nijako fyzicky na policajtov nezaútočil, vypil 1,5 litra domácej slivovice spolu s kamarátom. Alkohol má na neho vplyv, ako na každého iného. Nezažil nič také, že by si po požití alkoholu veci nepamätal. Nehovorí, že si pamätá úplne všetko, potom, keď ho policajti dobili, už si nepamätá nič.

Svedok a poškodený G. R. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v piatok 13-teho mu volal obžalovaný, či môže s kamarátom dôjsť. Pýtali si niečo vypiť, toho druhého už by dnes svedok asi nespoznal. Obžalovaný povedal, že je to kamarát z Trnavy, najskôr vyzeral v pohode, potom začal byť obžalovaný nervóznym, vytýkal mu, že prečo mu nezavolať na Silvestra. Následne mu začal nadávať a potom ho napadol pästami. Uderil ho do tváre, na zemi, kde spadol ho kopal, potom sa obžalovaný nachvíľu ukludnil a v útoku znova pokračoval. Vulgárne svedkovi nadával, kričal, kopal ho, bil ho pästami, potom použil teleskopický obušok, s ktorým ho bil po celom tele. Pritlačil mu ho na krk, povolil až keď svedok chrčal. Keď sa prebral z bezvedomia, videl ho sedieť na sedačke ako šermoval s nožikom okolo svedkovho ucha. Z posledných síl vybehol z bytu, a ušiel k svojim rodičom. Vyšiel bosí, nahý len v pyžamových nohaviciach. Rodičia, ktorým zazvonil sa preľakli až potom im povedal, že to bol L.. Otec to chcel ísť s ním riešiť, ale svedok mu to zakázal, pretože povedal otcovi, že sú dvaja, a že sú ozbrojení, preto volali hliadku polície. Keď prišla hliadka povedali im čo sa stalo a išli na byt. Otec mal náhradné kľúče. V byte ale už nikto nebol, zostal tam bodrel. Na obžalovaného kričal „nebite ma a vypadnite“. S obžalovaným bol dovtedy kamarát, ale väčší kamarát s ním bol otec svedka. Keď potreboval obžalovaný pomôcť, vždy mu pomohol. Žiadne drogy neužíva, ani nepije alkohol, lebo je každý deň na aute. Otec mu nič nehovoril, že by obžalovaný hovoril na svedka niečo s drogami, ani sa s obžalovaným o drogách nikdy nerozprával. Za účelom odstránenia rozporov vo výpovediach obžalovaného a svedka bola medzi nimi vykonaná konfrontácia. Poškodený aj po opätovnom poučení na následky krivej výpovede zotrval na svojej výpovedi. Uviedol, že vypovedal pravdu, a že obžalovaný je tou osobou, ktorá ho napadla v byte. Obžalovaný toto poprel.

Svedkyňa a poškodená N. D., príslušníčka Policajného zboru (ďalej len PZ), na hlavnom pojednávaní uviedla, že 27.9.2013 vykonávala službu na Obvodnom oddelení (ďalej len OO) PZ Vrbové s kolegom R., pričom išli preverovať nahlásenie pána, ktorý povedal, že dvaja sa hádžu na cestu. Na chodníku sedeli R. K. L.. R. bol značne pod vplyvom alkoholu. Najskôr pristúpil kolega, ktorý si pýtal občianske preukazy. Svedkyňa stála opodiaľ. Povedali, že občiansky preukaz nedajú, a že ich môžu jebať. Vypadalo to tak, že L. ide vybrať občiansky preukaz, ale zrazu uderil kolegu s pästou do líca, k čomu hneď pristúpila aj svedkyňa. Vtedy L. kolega strekol kaserom do tváre, čo ho na chvíľku oslepilo. Kolega ho chytil za jednu ruku, a svedkyňa za druhú. Potom sa im ho podarilo spútať. Medzičasom po kolegovi vyštartoval R. a kolega išiel riešiť R.. Ako L. upozorňovala, nech sa neotáča ku nej tvárou a mal pripútané ruky, tak ju uderil laktom do tváre a ešte sa pri tom aj smial. Kolega zavolať hliadku z D., ktorá im pomohla ich dať do auta a odviesť na oddelenie. Na oddelení si ich prebral vyšetrovateľ, svedkyňa spísala záznam, a išli na vyšetrenie do nemocnice. Mala začervenané, uderené líco od úderu obžalovaného L.. Z dôvodu rozporných výpovedí svedkyne s obžalovaným bola medzi nimi vykonaná konfrontácia. Svedkyňa aj po opätovnom poučení na následky krivej výpovede zotrvala na svojich tvrdeniach. Teda, že obžalovaný je tou osobou, ktorá ju pri služobnom zákroku, napadla a aj kolegu R.. Obžalovaný tieto skutočnosti poprel. Svedkyňa zotrvala na tom, že na obžalovaného použili iba donucovacie prostriedky, ktoré boli následkom toho, že ich obžalovaný napadol.

Svedok a poškodený G. R., D.ríslušník PZ, na hlavnom pojednávaní uviedol, že pracuje na OO PZ Vrbové, išiel na služobný zákrok, kde uvidel dve osoby sediace na chodníku. Pýtal od nich občiansky preukaz. Nechceli mu ho dať. L. sa postavil a začal rukami šmátrať vo vrecku, a zrazu sa napriahol, a pästou uderil svedka do pravého líca. Začal sa vzdať, keďže aj kolegyňa vyzývala obžalovaného, aby upustil od konania, preto svedok použil kaser a poradilo sa im ho s kolegyňou spútať. Bolo to len horko ťažko. Potom ten druhý, keď videl putá a kaser sa tiež postavil, a išiel smerom ku svedkovi. Aj R. ho chcel udrieť, a tak mu nastriekal kaser. L. riešila následne kolegyňa, vie že aj jej niečo urobil.

Svedok sa však v tom čase zaoberal R.. V dôsledku napadnutia obžalovaným mal udretú lícnu kosť a pravé koleno. Tvár mu udrel L. vtedy, keď od neho pýtal občiansky preukaz. Následne zavolali hliadku z D., a zadržaní boli odvezení na oddelenie. S kolegyňou ich už viac neriešili, spisovali záznam a išli na lekárske ošetrenie do nemocnice. L. bol pod vplyvom alkoholu, bolo to z neho cítiť. V dôsledku jeho agresivity boli použité hmaty, chvaty a putá on sa šklbal, bolo ťažké mu aj putá nasadiť. V dôsledku rozporov vo výpovediach bola medzi svedkom a obžalovaným vykonaná konfrontácia. Svedok po opätovnom poučení na následky krivej výpovede zotrval na svojich tvrdeniach, teda, že L. je tou osobou, ktorá ho pri služobnom zákroku napadla. Obžalovaný toto poprel.

Svedok M. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pracuje na OO PZ Piešťany. Bol vyslaný na služobný zákrok na K. F., kde volal otec napadnutého R.. Prišli zazvonili u R.. Tam im bolo povedané, že syn bol napadnutý teleskopickým obuškom L., a ešte jednou osobou. Vie, že sa presúvali do druhého bytu, kde malo dôjsť k napadnutiu. Kľúče mal pán R. starší, žiadne osoby sa tam už nenachádzali. Či tam boli zaistené nejaké stopy si svedok nepamätá. To, že útočníkom mal byť L. mu povedal mladý R.. Poškodený sa sťažoval na bolesť hlavy, iné si na ňom nevšimol. Nevie už ani v akom stave bol byt. Keďže sa poškodený sťažoval na bolesť hlavy, odoslali ho na ošetrenie k lekárovi. Následne sa vrátil s papierom o ošetrení, a prevzal si ho vyšetrovateľ. Preto už ďalej túto vec neriešil.

Svedok B. R. na hlavnom pojednávaní uviedol, že to bolo piatok 13-teho, kedy syn si bol u nich pre jedlo a povedal, že nikde von nejde, pretože je poverčivý a bude doma. Neskôr im so ženou zvonil, prišiel bosý, dobytý spadol na zem. Najskôr nemohli z neho nič dostať, potom im povedal, že ho napadol L., a že mal aj nôž. Chcel ísť hneď za ním si to vydiskutovať, ale žena ho zadržala. Následne volal policajtov. Išli na byt. Zvonili, nikto neotváral a tak použil rezervné kľúče na byt, kde už nikto nebol. Do posledného dňa od tohto konfliktu boli s L. kamaráti. Nie je pravdou, že mu obžalovaný hovoril, že syn svedka má niečo s drogami. Nevie, čo by mohlo byť motívom konania obžalovaného. Ešte v ten večer sa to nahlasovalo polícii. Svedok však nebol spokojný s tým, ako sa to pomaly vyšetrovalo a zmizli zo spisu aj nejaké papiere. Vlastne sa to začalo riešiť až po svedkovej sťažnosti, lebo im tam bol vytýkať, že sa s vecou nič nerobí a povedal, že má známosti v Bratislave. Čo sa týka zranení syna, tak mal viditeľné zranenia na ústach, krku a na členku. Povedal im, že s obuškom mu tlačil L. na krk, aj dodnes má zdravotné problémy. Takisto vyplul kusy zubov. Z dôvodu rozpornosti výpovedí bola medzi svedkom a obžalovaným vykonaná konfrontácia. Svedok aj po opätovnom poučení na následky krivej výpovede zotrval na svojich tvrdeniach. Obžalovaný tieto tvrdenia poprel.

Svedok Y. R. na hlavnom pojednávaní uviedol, že boli s obžalovaným vo H.. Policajti prišli, že rušia nočný klud. Bolo osem hodín, čo bolo smiešne. Pýtali si občiansky preukaz, svedok nemal. G. L. ho išiel vytiahnuť, vtedy ho policajt udrel a strekol mu kaser. Svedok sa tiež postavil, a aj jemu strekli kaser. Nevie si vysvetliť zranenia policajtov, vypili asi liter tvrdého alkoholu. To je všetko, čo si z večera pamätá.

Svedok H. D. uviedol, že čo sa týka skutku č. 1 vie len toľko, že v piatok 13-teho bol u neho obžalovaný zhruba do polnoci. Prišiel okolo desiatej. Pamätá si to preto, pretože obžalovaný mu potom volal, a svedok si to zapísal do kalendára, pretože obžalovaný mu povedal, že chce na neho v ten deň niečo našiť. Tak si svedok zapísal, že bol obžalovaný vtedy u neho. Návšteva nebola za nijakým účelom, iba tak pili. Koľko vypili nevie, pretože si toto nezapísal, takéto veci nepotrebuje. Čo sa týka obžalovaného javil sa, že mal vypité.

Svedok A. G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že robil vtedy obžalovanému šoféra, nikoho nenapadli, boli v niekoľkých podnikoch, potom išli L. D. do Vrbového. Tam pozerali televíziu, jedli. Po polnoci odtiaľ odišli, dal L. nejaké peniaze, aby prespal na hotely, lebo hovoril, že keď má vypité, nechodí k matke. Počkal kým zjede do hotela a odišiel. Ráno mu obžalovaný volal z hotelovej izby. Zaviezol ho na hotel Piešťany. Súd vykonal konfrontáciu medzi poškodeným R. a svedkom G.. Svedok a poškodený R. uviedol, že svedok G. sa podobá na osobu, ktorá bola E. L. v byte, a o ktorom mu L. povedal, že je z Trnavy. Má aj taký trnavský prízvuk.

Z prečítanej výpovede svedkyne L. T. vyplynulo, že ako splnomocnená zástupkyňa Všeobecnej zdravotnej poisťovne Bratislava uplatňuje celkový nárok na náhradu škody vo výške 227,91 Eur za náklady, ktoré boli poskytnuté na zdravotnú starostlivosť G. R., a vo výške 202,50 Eur, za liečbu N. D., vo výške 11,52 Eur za liečbu G. R. vo výške 13,89 Eur.

Z prečítanej výpovede G.. B. G. vyplynulo, že tento ako poverený pracovník Ministerstva vnútra Slovenskej republiky má na starosti uplatňovanie nárokov na náhradu škôd vzniknutých pri protiprávnom konaní voči pracovníkom Policajného zboru. Fyzickým útokom voči G. R., príslušníkovi Policajného zboru boli spôsobené zranenia, za ktoré mu podľa zákona č. 328/2002 o odškodnení bolo priznaných v celkovej výške 1.610,- Eur, ktorá suma vychádzala z bodového ohodnotenia G.. D. K. posudkového lekára, pričom renta mu bola priznaná v dvojnásobnej výške, nakoľko mu bolo zranenie spôsobené v rámci služobného zákroku.

Z výpovede svedka A. E. vyplynulo, že s kolegom Snopkom mali službu, boli zavolaní na pomoc inej hliadke na sídlisko K. F., kde mali nejaké osoby zbiť poškodeného R.. Keď prišli na miesto, išli za otcom poškodeného do bytu, v ktorom sa už nikto nenachádzal. Či tam boli nejaké znaky po bitke, si už nepamätá. Fotodokumentáciu nevykonávali, či tam bol kriminalistický technik, k tomu sa vyjadriť nevie. Poškodený s otcom išli na vyšetrovanie.

Z prečítaného znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgie a traumatológie G.. G. D. vyplynulo, že poškodený G. R. utrpel pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy, tváre vľavo s vegetatívnou symptomatológiou, pomliaždenie krku a hrtana s odreninou kože na pravej strane krku. V mechanizme zranení sa mohol uplatniť úder, prípadne údery, vedené rukou útočníka zovretou v päšť do oblasti hlavy a tváre poškodeného, pričom mohlo dôjsť k pomliaždeniu mäkkých tkanív časti v danej oblasti. Na vznik zranenia postačoval jeden úder nevylučuje však znalec, že úderov do hlavy a tváre mohlo byť vedených i viac. Čo sa týka zranení na krku, tieto boli spôsobené tlakovým pôsobením tvrdého tupého predmetu, mohlo sa jednať o teleskopický obušok. Daným mechanizmom došlo k vzniku ľahkých zranení, ktoré si vyžadujú dobu liečenia 2 - 3 týždne. Poškodený bol počas tohto obdobia obmedzený na bežnom spôsobe života v zmysle psychickej aktivity, fyzickej záťaže a manuálnej práce. Obmedzenie pretrvávalo po dobu liečby teda 2 - 3 týždne.

Zo znaleckého posudku znalca G.. G. D., tiež vyplynulo, že svedkyňa a poškodená N. D. pri incidente utrpela pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy tváre vľavo, bez známkov otrasu mozgu, bez príznakov vegetatívnej symptomatológie. Na vzniku zranenia sa mohol uplatniť úder vedený rukou útočníka, či už otvorenou dlaňou alebo päšťou, prípadne i lakťom do oblasti hlavy, tváre poškodenej. Intenzita sily bola slabá. Daným mechanizmom pri vedení útoku danou intenzitou došlo k vzniku ľahkého zranenia. Na vznik zranenia postačoval aj jeden úder vedený do tráve poškodenej. Zranenie si vyžiadalo liečbu do 1 týždňa. Poškodená N. D. nebola práceneschopná, zranenie ju neobmedzilo v bežnom spôsobe života.

Zo znaleckého posudku znalca G.. G. D. vyplynulo, že svedok a poškodený G. R. utrpel pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy - tváre v oblasti pravého oka, bez známkov otrasu mozgu, bez príznakov vegetatívnej symptomatológie, podvrtnutie pravého kolena. Z medicínskeho hľadiska sa jedná o zranenie ľahké. Zranenie poškodeného vzniklo jednak priamym mechanizmom - priamym pôsobením tvrdého, tupého predmetu, ktorý pôsobil na miesta, kde vznikli známky zranenia, jednak mechanizmom nepriamym - prenesením pôsobiacej sily na miesta vzdialené od primárneho pôsobenia, hlavne rotáciou a prípadne ohybom. Násilie smerovalo proti poškodenému spredu, z pravej strany pohľadu poškodeného. Vedené bolo do oblasti hlavy - pravej strany tváre a oka, prenesením pôsobiacej sily i na oblasť pravého kolena. V mechanizme vzniku zranenia sa mohol uplatniť úder vedený tvrdým, tupým predmetom typu ruky útočníka zovretej v päšť, do oblasti pravej strany tváre - pravého oka, pričom takýmto úderom mohlo dôjsť k pomliaždeniu mäkkých tkanív v oblasti pravej strany tváre. Zranenie pravého kolena vzniklo mechanizmom nepriamym - prenesením pôsobiacej sily na miesta vzdialené od primárneho pôsobenia. Jednalo sa najpravdepodobnejšie o nekoordinovaný pohyb tela poškodeného po udere vedenom do oblasti pravej strany tváre, pravdepodobne pri cúvaní poškodeného. Pokiaľ je práceneschopnosť vystavená môže byť len krátkodobá, maximálne trvajúca po dobu liečenia, t.z. do 1 týždňa. Celkovo obmedzenie, ktoré pre dané zranenie vzniká, má ľahší charakter a trvá po dobu liečenia, t.z. približne do 1 týždňa.

Zo znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie G.. L. O., vyplynulo že obvinený G.Á. L. nie je závislý od alkoholu, a ani inej psychoaktívnej látky. V čase po skutku 28.9.2013 o 8:35 hod. bolo obvinenému dychovou skúškou nameraných 0,39mg/l čo je 0,82 promile. Keďže sa skutok stal 27.9.2013 o 20:30 hod. orientačne mohol mať obvinený v čase skutku medzi 2,02 - 3,82 promile alkoholu v krvi, je to síce hrubo orientačný údaj, avšak jedná sa o stredne ťažkú, až ťažkú opitnosť. Účinky alkoholu na svoj organizmus a psychiku obžalovaný poznal, opitnosť si privodil opakovane

a dobrovoľne. V čase stredne ťažkej až ťažkej opitosti sa u obvineného prejavilo agresívne správanie, ktoré nie je osobnosti obvineného v kontexte jeho životnej histórie cudzie (viď priestupkové konania). V dôsledku stredne ťažkej až ťažko simplexnej opitosti boli rozpoznávacie schopnosti obvineného podstatne forenzne nevýznamne zmenšené, ale nie vymiznuté. Ak probant niektoré fakty zo svojho skutku popiera, ide o to, že buď ich úmyselne zapiera, v snahe vykresliť sa v lepšom svetle, pretože si nepamätá práve úsek, kedy mal napadnúť príslušníka, ale môže ísť aj o výpadok pamäti „okienko“. Vzhľadom na to, že obvinený nie je závislý, nenavrhuje mu liečenie a nezistila ani skutočnosti, ktoré by odôvodňovali skúmanie duševného stavu obvineného.

Znalkyňa z odboru psychológie D. Y. W. skúmala osobnosť poškodeného G. R., pričom dospela k záveru, že tento disponuje sufficientnou frustračnou a stresovou toleranciou. Agresivita v zmysle násilného, uzurpujúceho konania sa u neho nemanifestuje. G. R. nemá tendencie konfabulátorne spracúvať udalosti tvoriace predmet vyšetrovania. Intelektové - rozumové schopnosti svedka R. možno jednoznačne hodnotiť ako chorobnými procesmi netknuté, spadajúce do pásma nadpriemeru. Svedok a poškodený G. R. C. schopný riadne chápať dianie okolo seba, vie ho reprodukovať, disponuje normálnym intelektovo mnestickým potencionálnym, teda rozumovo pamäťovými schopnosťami. Je schopný podať výpoveď, ktorá je v súlade s udianou sa realitou, a to preto lebo je integrovaný, ucelený osobnostný formát. Disponuje priemernými kognitívnymi kompetenciami. Psychologická všeobecná vierohodnosť, teda schopnosť svedka poškodeného R. zaregistrovať realitu, uložiť si túto do pamäte a následne ju reprodukovať vo forme spomienky nie je oslabená. Celý priebeh inkriminovanej situácie je podľa názoru znalkyne produkt reálneho prežitku, nie vedomého skresľovania skutočností (klamstva). Psychologická, špecifická vierohodnosť svedka G. R. nie je oslabená.

Zo znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava vyplynulo, že vo vzorke krvi G. L., bola zistená prítomnosť etanolu 2,53g/kg.

Na základe takto vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaný G. L. v bode 1/ svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu ublíženia na zdravý podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, a to tak po stránke subjektívne, ako aj objektívnej pretože spôsobil poškodenému R. taký stav, ktorý porušením normálnych telesných alebo duševných funkcií sťažil výkon obvyklej činnosti poškodeného, alebo mal vplyv na jeho obvyklý spôsob života, a ktorý si spravidla vyžaduje lekárske ošetrovanie, i keď nezanechal trvalé následky. Pracovná neschopnosť je síce dôležitým kritériom pri posúdení ublíženia na zdraví, nie však kritériom jediným, ani rozhodujúcim. V niektorých prípadoch ublíženie na zdraví nemusí vôbec mať za následok pracovnú neschopnosť, záver o tom, či ide v konkrétnom prípade o ublíženie na zdraví, je záverom právnym. Objektom tohto trestného činu je ľudské zdravie, predmetom útoku je živý človek.

Zároveň svojim konaním v bode 1/ naplnil všetky zákonné znaky prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona, a to tak po stránke subjektívnej, ako aj objektívnej, pretože bez súhlasu oprávneného vlastníka vnikol do obydľia závažnejším spôsobom konania, násilím, pretože použil teleskopický obušok a to pri útoku na poškodeného R. v jeho byte.

Zároveň v bode 2/ naplnil všetky zákonné znaky prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, a to tak po stránke subjektívnej, ako aj objektívnej, preto že v čase keď príslušníci Policajného zboru s ním vykonávali policajný zákrok v rámci svojej právomoci, na týchto použil násilie, v úmysle pôsobiť na výkon ich právomoci.

Obžalovaný je z takéhoto konania v bode 1/ jednoznačne usvedčovaný svedkom a poškodeným G. R., ktorý popísal zhodne tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní spôsob, akým ho obžalovaný napadol v jeho byte za prítomnosti ďalšej osoby, kde ho bil, kopal, uderil teleskopickým obuškom, pričom ho poškodený vyzýval, aby od daného konania upustil, aby z bytu vypadol. Túto výzvu obžalovaný neposlúchol, a v útoku pokračoval až kým sa poškodenému podarilo z bytu ujsť.

Z prečinu útoku na verejného činiteľa obžalovaného v bode 2/ usvedčuje tak poškodený G. R., ako aj poškodená N. D., ktorí zhodne popísali chovanie obžalovaného L. K. R., voči ktorým vykonávali zákrok ako príslušníci Policajného zboru a kde obžalovaný ako prvý napadol svedka a poškodeného R. a obžalovaný L. potom následne napadol aj svedkyňu a poškodenú D..

Z takéhoto konania je podporne usvedčený aj znaleckým posudkom znalca z odboru zdravotníctva, odvetia chirurgie a traumatológie, ktorý popísal zranenia, ktoré utrpeli svedok R., R. a svedkyňa D., pričom uviedol, že tieto mohli vzniknúť spôsobom ako uvádzali poškodení a vzhľadom k tomu, že svedkovia D., R.Š. K. R. vypovedali zhodne v prípravnom konaní, a na hlavnom pojednávaní, a že na výpovediach zotrvali aj pri konfrontácii trávou v tvár obžalovanému, mal súd tieto výpovede za vierohodné, pretože nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by výpovede svedkov oslabovali.

Naopak za účelovú a vyvrátenú považoval súd obranu obžalovaného spočívajúcu v tom, že nebol v byte poškodeného, a že ho vozil G.. Výpovede svedkov D. K. G. o ako aj obžalovaného sa rozchádzali nielen v tom, za akým účelom prišli k svedkovi D., ale aj v spôsobe ubytovania sa na hotely, kde G. uviedol, že sa ubytoval obžalovaný sám. Obžalovaný uviedol, že ho ubytoval G.. Taktiež sa ako nevierohodná javí výpoveď svedka D., ktorý uviedol, že dátum, kedy obžalovaný bol u neho piť vie preto, lebo mu to obžalovaný povedal a tento si zapísal, že mu chce niekto našiť nejaký trestný čin. Okrem tohto dátumu si svedok D. nič z daného dňa nepamätá, čo pôsobí účelovo a nevierohodne.

Veľmi podporným dôkazom vierohodnosti výpovede svedka a poškodeného G. R. je aj znalecký posudok znalkyne W. z odboru psychológie, ktorá potvrdila, že u poškodeného R. sú zachované všeobecné aj špecifické prvky vierohodnosti jeho výpovedí, a nezistila pri skúmaní jeho osobnosti žiadne sklony k vymýšľaniu si, alebo konfabulátorne znaky v jeho výpovedi.

Znalecký posudok znalkyne z odboru zdravotníctva, odvetia psychiatrie G.. L. O. hovorí o tom, že obžalovaný v čase skutku bol v stave stredne ťažkej až ťažkej opilosti, preto jeho schopnosť zapamätať si a popísať vierohodne prežité udalosti je veľmi oslabená, a taktiež znalkyňa sa vyjadrila k tomu, že ak si obžalovaný niektoré skutočnosti zo skutku nepamätá, ide buď o úmyselné zapieranie v snahe vykresliť sa v lepšom svetle, alebo sa môže jednať o alkoholické „okienko“ výpadok pamäte. Znalkyňa zároveň zdôraznila, že účinky alkoholu na svoj organizmus obžalovaný veľmi dobre pozná a alkoholickú opitosť si privodzuje opakovane a dobrovoľne. Hoc nie je závislý od alkoholu, v čase skutku mal iba orientačným prepočtom niečo medzi 2,02 - 3,82 promile. Znalkyňa však zároveň uviedla, že ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli len forenzne nevýznamne zmenšené, nie úplne vymiznuté.

Z takto vykonaného dokazovania mal skutky obžalovaného súd za jednoznačne preukázané a potvrdené nielen svedeckými výpoveďami svedkov, znaleckými posudkami, ale aj listinnými dôkazmi, ktoré sa nachádzajú v spisovom materiály, či už sú to lekárske správy na zranenia poškodených, ale aj zápisnica o prehliadke tela s fotodokumentáciou.

Preto súd rozhodol rozsudkom zo dňa 03.11.2014 a uznal vinu obžalovaného. Na základe odvolania Okresnej prokuratúry v Piešťanoch a obžalovaného, vo veci rozhodoval Krajský súd Trnava.

Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 23.04.2015 zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Piešťany vo výroku o treste a náhrade škody vo vzťahu k poškodenej strane Ministerstva vnútra SR, a vrátil Okresnému súdu Piešťany vec na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Z odôvodnenia uznesenie Krajského súdu v Trnave vyplynulo, že na základe vykonaného dokazovania krajský súd vinu obžalovaného mal za nepochybne preukázanú, a keďže nezistil v tomto smere žiadne pochybenia, ani porušenia zákona, rozsudok okresného súdu vo výroku o vine a právnom posúdení považoval za správny a zákonný. Okresný súd pri ukladaní trestu sa však neriadil ustanoveniami Trestného zákona a postupoval v rozpore s ustanovením § 38 odsek 2 Trestného zákona. V danom prípade podľa súdu u obžalovaného bola splnená podmienka pre uznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona, a to i napriek tomu, že v dôvodoch rozhodnutia súd konštatuje, že síce obžalovaný doposiaľ nebol trestaný, avšak bol priestupkovo prejednávaný na úseku dopravy, ako i na úseku občianskeho spoluzitia, ktoré skutočnosti však v danom prípade pri ukladaní trestu nebral do úvahy. Obžalovaný v čase pred spáchaním trestného činu nevedol riadny život a v dvoch prípadoch sa dostal do rozporu so zákonom, kedy bol následne i prejednávaný za priestupky, či už na úseku dopravy alebo na úseku občianskeho spolunažívania. Tieto skutočnosti jednoznačne vylučovali podľa názoru krajského súdu použitie ustanovenia § 36 písm. j/ Trestného zákona, bolo potrebné, aby okresný súd pri ukladaní trestu prihliadol len na priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona, a obžalovanému ukladal trest v súlade s ustanovením § 38 odsek 4 Trestného zákona. Rovnako odvolací

súd akceptoval i námietku poškodenej strany a to Ministerstva vnútra SR, ktorý správne poukázal na to, že nárok na náhradu škody v danom prípade bol uplatnený včas, riadnym spôsobom a bol riadne vyčíslený, preto krajský súd nevidel dôvod na to, aby okresný súd pri rozhodovaní o náhrade škody uplatnený nárok i riadnym spôsobom uznal.

Na základe právneho názoru vysloveného odvolacím súdom súd neakceptoval návrh obhajoby na doplnenie dokazovania vzhľadom ku vine ku skutku č. 2, keďže vina obžalovaného bola potvrdená odvolacím súdom, a neuznal obžalovanému ani poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno j) Trestného zákona.

Súd teda pri výmere trestu aplikoval len § 37 písmeno h) Trestného zákona, a následne § 38 odsek 4 Trestného zákona, za zistenia iba jednej priťažujúcej okolnosti, zohľadniac § 41 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladal úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby vo výmere 2 roky a 4 mesiace, pri zohľadnení § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, ako aj zásad individuálnej a generálnej prevencie.

Trest je právnym následkom trestných činov, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Tým je určená jeho funkcia v tom, ako má pôsobiť zákon jednak na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v páchaní trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu), ako aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Trest ale musí obsahovať aj morálne odsúdenie páchatela.

S poukazom na všetky okolnosti skutku mal súd za postačujúce uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, ktorý považoval za dostatočne prevýchovný, zabezpečujúci nápravu obžalovaného, a to tak s poukazom na generálnu a individuálnu prevenciu, zohľadňujúci okolnosti skutku, ako aj osobu obžalovaného.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, bol mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky, podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona s probačným dohľadom.

Takúto skúšobnú dobu súd považoval za dostatočne dlhú na to, aby obžalovaný preukázal svoju schopnosť viesť riadny život, a pod dohľadom probačného a mediáčného úradníka aj preukázal svoju nápravu.

Zároveň mu súd ako súčasť trestu uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť škodu Ministerstvu vnútra SR, podľa § 51 odsek 4 písmeno c) Trestného zákona.

Vzhľadom k tomu súd priznal nárok na náhradu škody Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky tak, ako to vyplývalo z právneho názoru odvolacieho súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.